

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Decreta Anastasij pape.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

stabilimus añ tribun al Christi. Scriptũ est em̄, V iuo ego dicit dñs, qm̄ mihi flectet om̄e genu & om̄is lingua cõfitebitur deo. Itaq; vnusquisq; pro se rationẽ reddet deo. Nõ ergo amplius inuicẽ iudicemus, sed hoc iudicate magis ne ponatis offendiculũ fratri vel scãdalũ. Monet igit beatus apostolus ne de his nobis p̄sumamus iudiciũ de quibus nemo põt melius vel verius iudicare quã deus, sibi in hoc quĩpiã temerarios ausus vsurpet, & ppter hoc pax atq; vnitas ecclesiã dissipet. Nã & in regnoꝝ libro dicit. Nõ quõ videt homo videt & deº, qa homo videt in facie, deus aut videt in corde. Itẽ in Paralipomenon libro primo. Et nunc o Salomon scito deũ patꝝ tuorum, & serui illi in corde pfecto & in animo pfecto, & in anio volente, quoniam omnia corda scrutatur deus & oẽm cogitationẽ nouit. Itẽ in Ezechiele hec dicit dñs deus. Si dixistis domus Israel & cogitationes spiritus vestri, ego noui, vnde & de domino iudice dicitur in euangelio. Sciens autem Iesus cogitationes eorum dixit. Quid cogitatis malã in cordibus vestris.

III. ¶ Præcamur itaq; dilectionẽ vestrã, vt specialiter nomẽ taceat Acatij, vt qd multis A ex causis scãdalũ vel offendiculũ ecclesiã cõcitauit, speciali appellatõe taceat, cũ (sicut diximus, in gñalitate sacerdotũ vnus cuiusq; meritũ illũ latere non possit, qui nouit quid cuiq; tribuẽdũ sit, p estimata dispensatõe meritoꝝ, cui soli cogitatões q; manifeste sunt. Quãtos vero excessus atq; p̄sumptões habuerit Acatius ne clemetiẽ tuẽ suggerere p singula fortasse videat onerosum. Cresconio vel etiã Germano fratribus & coep̄is meis, q̄s misimº ad serenitatẽ tuã de causis singulis Acatij q̄lis fuerit instructionẽ plenissimã dedimus clemetiã vrã. Specialius recẽsendã, si hoc pietati tuã placuerit curiosius idagare, ne i aliq; suggestio nis vrã veritas, defuisse videat, vt p diuina sapiẽtia vrã p̄spicue videre possitis non supbia vel elatõe sedis apl̄icæ in Acatiũ talẽ p̄cessisse sniam, sed facinoribus certis quãtũ nos illud iudiciũ qd solum falli nõ põt estimamus zelo magis diuinitatis extortam.

III. ¶ Nos vero humiliter supplicãtes cõtrouerfiã in ecclesia remanere nolumus, cũ ma B gis vitãda cõtẽtio sit sicut dñs in puerbijs. Odiũ suscitãt cõtẽtio, Oes aut q nõ cõtẽdũt, ptegit aĩa mea amicitia, Nã & apl̄us ad Corint. Cũ em̄ sint inter vos emulãtões & cõtentiones Nõne carnales estis & scdm̄ hoĩem ambulatis, Itẽ ad Philip. Si q̄ ergo cõsolatio in Ch̄ro si qua allocutio charitatis. Si q̄ societas sp̄s, si q̄ viscera & miseratões implete gaudiũ meũ, vt idĩpm̄ dicatis oes eadẽ charitatẽ habẽtes nihil p cõtẽtionẽ neq; p inanẽ gloriã, sed in hũlitate mētis inuicẽ estimantes semetip̄s supiores nõ sua singuli respiciẽtes, sed aliorum.

V. ¶ Hoc tñ p̄cipue in sinuo serenitati tuẽ gloriosissimẽ & clementissimẽ fili Auguste, vt C cũ causã Alexandrinõꝝ patuerint p̄ssimis auribus vr̄is, ad catholicã & syncerã fidẽ eos autoritate, sapiẽtia, diuinisq; vr̄is monitis redire faciatis. Nã qd tenẽdũ sit in religiõe catholi ca scdm̄ definitã patꝝ & p̄dicationẽ oĩm sacerdotũ qui i ecclesia floruerũt, si hoc q; p̄ceptis sciẽtib; in memoriã trãmittẽdo renouabimus ignorãtib; ad discẽdũ p officio nr̄ẽ instrũctiõis offeremus, vt nulla extra hæc ingenioꝝ iactãtia vel prauitas audiatur.

VI. ¶ Illud vero peculiaris p amore iperĩ vr̄i & beatitudine q̄ cõsequi potuerit regimẽ D pro apostolico bñficio p̄dicamus, vt sicut decet & sp̄s sanctus dicit monitis nostris obediẽtia p̄beatur, vt bona om̄ia vr̄am rempublicã cõsequant, sicut in Exodo pmittitur. Si audieris vocẽ dñi dei tui, & q̄ placet ei feceris corã ipso, & obedieris p̄ceptis eius & custodieris oẽm iustitiã eius, oẽm infirmitatẽ quam importauit Aegyptijs nõ importabo in te. Ego em̄ dñs sum, qui saluum facio te. Et illic itẽ tuba potẽtissima canitur. Nunc Israel quid dñs deus tuus postulat a te aliud, q̄ vt timeas dñm tuũ, & ambules in om̄ibus vr̄is eius, & diligas eum, & seruias dño deo tuo ex toto corde & ex tota anima tua custodire p̄cepta domini dei tui & iustitias, q̄s ego mando tibi. Hæc suggerentẽ frequẽtius nõ spernat pietas tua ante oculos tuos habẽs domini in euangelio verbum. Qui audit vos, me audit. Et qui vos spernit, me spernit, Et qui me spernit, spernit eum qui me misit. Nam & apostolus concinens saluatori nr̄o ita loquitur, Quapropter qui hæc spernit, non hoĩem spernit, sed dñm qui dedit sp̄m sanctũ suum in vobis. Pectus clemetiã vrã sacrariũ est publicã felicitatis, vt præstãtia vrã, qua velut vicariũ p̄sidere iussit in terris, euãgelij apostolicisq; p̄ceptis non dura supbia resistat, sed p obediẽtiam quæ sunt salutifera, compleantur.

VII. ¶ Iã scdm̄ ecclesiã catholicã cõsuetudinẽ sacratissimũ serenitatis tuã pectus agno E scat, qd nullũ de his vel q̄s baptizauit Acatius, vel q̄s sacerdotes, seu leuitas scdm̄ canones ordinãuit vlla eos ex noie Acatij portio lesiõis attigat, q̄ forsitã p iniquũ tradita sacramenti grã minus firma videat. Nã & baptismũ qd procul fit ab ecclesia siue ab adultero vel a fure fuerit datũ ad p̄cipientẽ munus puenit illibatũ, quia vox illa quæ per columbam sonuit, oẽm maculã humanã pollutõis exclusit, q̄ declarat ac dicit, hic ẽ qui baptizat in sp̄u & igne. Nã si visibilis solis istius radiũ cũ p loca fetidissima trãseunt, nulla cõtactus inquinatõe maculatur,

Decreta Simmachii pape.

culantur, multo magis illius qui istū visibilē fecit virtus nulla ministri indignitate cōstrin-
gitur. Nā & Iudas cū fuerit sacrilegus atq; fur, quicqd egit inter aplos p dignitate cōmissa
bñficia p indignū data nulla ex hoc detrimēta senserūt, declarāte hoc ipm dño manifestis-
sima voce. Scribe inquit & pharisæi sup cathedrā Moysi sedent, q̄ dicūt facite, q̄ aut faciūt
nolite facere, dicunt em̄ & nō faciūt. Quicqd ergo ad hoīem pfectū quilibet in ecclesia mi-
nister officio suo videt operari, hoc totū contineri iplendo diuinitatis affectū. Ita ille p quē
Christus loquit Paulus affirmat. Ego plantauī Apollo rigauit, sed deus incrementū dedit,
itaq; neq; qui plantat est aliquid, neq; qui rigat, sed qui incrementū dat deus. A deo aut nō
quæritur, quis vel qualia p̄dicet, sed quē p̄dicet & vt inuidos esse bñ p̄dicare Christū
confirmet q̄ malo diabolus ipse deiectus & hoc ipso p̄dicare nō desinit.

F VIII ¶ Ideo ergo & hic cuius nomē dicimus retinendū male bona ministrādo sibi quā-
tū nocuit. Nā inuiolabile sacramentū qd p illū datū est alijs pfectionē suæ virtutis obtinuit.
Quod cū ita sit aliq; in tñ se extēdit curiosa suspitio, vt imaginet prolato à papa Felice
iudicio postea inefficaciter in sacramētis q̄ Acacius vsurpauit egisse, ac p̄inde eos metuere
qui vel in cōsecratōibus vel in baptisate mysteria tradita susceperūt, ne irrita bñficia di-
uina videant, Meminerint in hac q̄q; parte similiter tractatū p̄ualere superiorē, q̄ nō sine
vsurpatōe noīs sacerdotij adiudicatus hoc egit, in q̄ virtutē suam obtinētibus mysterijs, In
hoc q̄q; rea sibi psona non nocuit. Nā ad illū prinuit, qd tuba Dauitica canit, veruntñ deus
cōquassabit capita inimicōꝝ suoz, verticē capilli pambulatiū in delictis suis. Nā superbia
semp sibi nō alijs facit ruinā, qd vniuersa scripturaz cōlectiū testat autoritas, sicut etiam p
sp̄m sc̄tm dī in pphético. Nō habitabit in medio domus meæ q̄ facit supbiā. Vñ cū sibi sa-
cerdotis nomē vindicauerit dānatus in ipsius verticē supbię tumor inflatus ē, q̄ nō popu-
lus q̄ in ministerijs domus ipsius sitiebat exclusus ē, sed aīa sola illa q̄ peccauerat iusto iudi-
cio p̄prie culpę erat obnoxia. Qd vbiq; nūerosa scripturaz testat instructio, vñ remotis
hoīm studijs siue versutijs, i hac adhuc p̄nti fragilitate positoz sc̄dm p̄ces n̄as annisu & au-
toritate iperiali offerre deo n̄o vnā catholicā ecclesiā & aplicā, q̄ hoc solū ē in q̄ nō solū in
terris, sed etiā in celo triūphare sine fine possitis, Subscripto, Omipotēs deus regnū & salu-
tem tuā p̄petua protectiōe custodiat gloriosissime & clemētissime semp Augustā.

Incipiunt decreta Simmachii pape.

- ¶ Vt res ecclesiæ non alienentur, sed clericis communionē pellantur. 3
vel monachis aut pegrinis in vsu tantū - ¶ Vt viduæ vel virgines professæ cōtinenti
modo largiantur. 1 am, vltra non nubant. 4
¶ Vt nullus honorē p̄m̄is accipiat. 2 ¶ Vt nullus per ambitum ad episcopatū ac-
cedat. 5
¶ Vt raptōres viduaz vel virginū ab ecclesiæ cedat.

G Illustrissimo fratri Cesario Simmacho. Hortat nos egas postulatōis
desiderio tuæ fraternitatis gratāter annuere, q̄ de singulis q̄ ab apo-
stolica sede cōcedere supplicas qd à patre cautela & p̄uidē nō dis-
crepat. Et quāuis eccl̄asticæ p̄cēz regulę oīa cōprehēdant, tñ sup-
fluum esse nō credimus, nūc q̄ sunt s̄p̄ius interdīcta repetere.

H ¶ Capitulum primum.
¶ Possessiones igit, q̄s vnusq; ecclesiæ propriæ dedit aut reliquit ar-
bitrio, alienare quibuslibet titulis atq; distractionibus vel sub quo-
cunq; argumēto nō patimur, nisi forsitan aut clericis honoz meri-
tis, aut monasterijs religionis intuitu, aut certe peregrinis si necessi-
tas largiri suaferit, sic tñ vt hæc ipsa non p̄petuo sed tēporaliter perfruantur.

I II ¶ Illud magnopere cōmonens vt hi qui nō dei gratia, sed p̄missione rez ecclesiastica-
rum p̄missa ad sacerdotiū conātur accedere desiderioꝝ taliū reprimātur effectus. Qui aut
ab hmōi se intētiōe nō cohibēt vindictis canonū sciant se sine dubitatōe subijciendos, ne
facile ad sacerdotiū p̄mittantur accedere, quibus & gradus & tēpora cōstituta sunt, p̄ quæ
ad hanc dignitatē debeant aspirare, quia quicunq; sine statuto promouet non facile caret
offensa, & sine experimēto non potest quis electionis obtinere sententiā.

K III ¶ Raptōres igit vel viduaz vel virginū ob immanitatē tāti facinoris detestamur, il-
los vehemētius p̄sequēdo qui sacras virgines vel volentes vel inuitas matrimonio sociare
tētauerūt. Quos p̄ ea nephādissimi criminis atrocitate à cōione suspendi p̄cipimus.

L IIII ¶ Neq; viduas ad nuptias transire patimur, quæ in religioso proposito diurna obser-
uatione permanserunt. Similiter virgines nubere prohibemus, quas annis plurimis in mo-
nasterijs atq; tate peregisse contigerit.

¶ Nullus